

Proactieve zorgplanning bij gehospitaliseerde oudere patiënten met hartfalen; een kwalitatieve studie

Alyssa de Graaf¹, Jolanda Peijster-de Waal¹, Manon G. van der Meer², Cheyenne C.S. Tseng², Jelmer Aveskamp¹, Judith M. Wierdsma¹, Marielle H. Emmelot-Vonk¹, Huiberdina L. Koek¹

1. Afdeling Geriatrie, Divisie Interne Geneeskunde en Dermatologie, UMC Utrecht.
2. Afdeling Cardiologie, Divisie Hart en Longen, UMC Utrecht.

Contact: Alyssa de Graaf
a.degraaf-6@umcutrecht.nl

Achtergrond

Hoewel proactieve zorgplanning (PZP) bijdraagt aan betere afstemming en kwaliteit van zorg in de laatste levensfase, blijft de toepassing bij oudere gehospitaliseerde patiënten beperkt.

Op de afdelingen geriatrie en cardiologie van het UMC Utrecht werden door de verpleegkundigen PZP-gesprekken gevoerd, waarbij als gesprekshulp de ‘Mijn ZORG nu en later’-gesprekskaart werd gebruikt (zie onderaan).

Doelen

- Evalueren van ervaringen van patiënten met betrekking tot PZP-gesprekken tijdens opname
- Onderzoeken welke bevorderende en belemmerende factoren invloed hebben op de implementatie van PZP in de kliniek

Methode

- Kwalitatieve studie
- Inclusie: opgenomen hartfalen-patiënten van 70 jaar of ouder
- Exclusie: ernstige cognitieve beperking of reeds recent verrichtte PZP
- Semigestructureerde interviews bij zowel patiënten als zorgprofessionals
- Thematische analyse transcripten middels respectievelijk Systematic Text Condensation en het Theoretical Domains Framework.

Studiepopulatie

Patiënten

28

15

7

geschikte patiënten

PZP-gesprekken

interviews

82,7 jaar (SD 7,0)

100% vrouw

43% op Cardiologie

57% op Geriatrie

Zorgprofessionals

4 betrokken zorgprofessionals geïnterviewd

Gesprekskaart “Mijn ZORG nu en later”

Resultaten

Ervaringen patiënten

- De aanwezigheid van eerdere PZP-gesprekken varieerde ‘De huisarts weet ervan ja’ en ‘Nee, ben je mal. Die heeft het ook druk’
- Een positief gevoel t.a.v. PZP-gesprekken overheerst ‘Want je kan het maar beter leiden in de richting die voor jou passend is dan dat het geleid moet worden omdat je het niet geregeld hebt’ en ‘Heel leuk eigenlijk wel, verhelderend’
- Patiënten staan open voor PZP-gesprekken tijdens een ziekenhuisopname ‘Ik denk laat maar over me heen komen’ en ‘Maar je bent er nu toch, dus aan de bak!’
- De verpleegkundige was een gewaardeerde gesprekspartner ‘Ze hebben meer weet dan ik op dat gebied’ en ‘Iedereen kan zo iets, maar je moet het wel op de juiste manier doen’
- Cognitieve beperkingen bieden uitdagingen in PZP, betrekken van familie kan helpen ‘Om eerlijk te wezen, weet ik niet zo goed meer waar we het allemaal over gehad hebben’ en ‘Ja, ze (dochter) kan ook wat dingen aanvullen en als ik ergens niet zo gauw op kwam, wist zij het wel’
- De gesprekskaart was een helpende tool ter voorbereiding op het PZP-gesprek ‘Nou dat vond ik wel heel fijn, vandaar dat ik het ook verschillende keren heb doorgelezen toen’

Faciliterende en belemmerende factoren voor implementatie

Figuur 1: Belangrijkste faciliterende en belemmerende factoren voor implementatie van PZP-gesprekken tijdens ziekenhuisopname

Conclusie

- Patiënten staan open voor PZP-gesprekken door een verpleegkundige tijdens ziekenhuisopname
- Gesprekskaart ondersteunt zowel patiënt als zorgprofessional
- Deze studie biedt inzichten voor verdere implementatie